

GIỜ CHẦU THÁNH THỂ ĐÊM GIAO THỪA -2025

Chủ đề:

TẠ ƠN – TẠ LỖI – PHÓ THÁC
MỖI KITÔ HỮU LÀ MỘT NHÀ THỪA SAI

Jos. Vinc. Ngọc Biển

I. MỞ ĐẦU – KHAI MẠC (quỳ)

1. Làm Dấu Thánh Giá

2. Hát: Kinh Chúa Thánh Thần

3. Lời dẫn khai mạc (Đặt Thánh Thể sau phần lời dẫn khai mạc)

Kính thưa cộng đoàn,

“Mọi sự đều có thời của nó, và mọi việc dưới bầu trời đều có giờ của mình.” (Gv 3,1).

Vì vậy, chúng ta đang sống trong giờ phút đặc biệt của đêm giao thừa, đêm đất trời giao thoa, đêm của năm cũ khép lại để nhường chỗ cho một năm mới đang mở ra.

Trong giờ phút linh thiêng này, chúng ta quy tụ nơi đây, quỳ trước Chúa Giêsu Thánh Thể, để bước vào giờ chầu với tâm tình đơn sơ và phó thác.

Nhìn lại chặng đường đã qua, chúng ta thấy năm tháng có đến có đi, mùa màng có gieo có gặt, đời người cũng có vui có buồn. Bao điều xảy đến trong năm cũ — niềm vui hay nỗi lo, thành công hay thiếu sót — tất cả đều ở trong bàn tay quan phòng của Chúa. Thế nên, giờ này, chúng ta dâng lại cho Người trọn một năm đã sống, đồng thời xin Người thương gìn giữ năm mới đang bắt đầu.

Và khi một năm mới của đất trời mở ra, thì cũng là lúc chúng ta đang sống trong năm phụng vụ của Giáo hội, năm mà Hội đồng Giám mục Việt Nam mời gọi mỗi Kitô hữu ý thức mình là một nhà thừa sai, được sai đi giữa đời để loan báo Tin Mừng. Chính vì vậy, cộng đoàn cùng sốt sắng bước vào giờ chầu đêm nay để xin Chúa đánh thức nơi chúng ta lòng nhiệt thành tông đồ, để mỗi người không chỉ giữ đạo cho mình, nhưng biết sống và làm chứng cho Chúa trong gia đình, giáo xứ và giữa xã hội hôm nay, đồng thời dâng lời tạ ơn cũng như xin ơn tha thứ và phó thác năm mới trong tay Chúa, với lòng tin tưởng: “Hãy phó thác đường đời cho Chúa, tin tưởng vào Người, Người sẽ ra tay.” (Tv 37,5).

II. ĐẶT THÁNH THỂ & TÔN THỜ

4. Chủ tế đặt Mình Thánh Chúa

5. Hát về Thánh Thể

6. Tĩnh lặng ngắn (khoảng 1 phút)

III. LỜI CHÚA

7. Công Bố Tin Mừng (đứng)

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Mát-thêu.

Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng các môn đệ rằng: “Thầy bảo các con. Chớ áy náy lo lắng cho mạng sống mình: lấy gì ăn; hay cho thân xác các con: lấy gì mà mặc. Nào mạng sống không hơn của ăn, và thân xác

không hơn áo mặc sao? Hãy nhìn xem chim trời, chúng không gieo, không gặt, không thu vào lẫm, thế mà Cha các con trên trời vẫn nuôi chúng. Nào các con không hơn chúng sao? Nào có ai trong các con lo lắng áy náy mà có thể làm cho mình cao thêm một gang được ư? Còn về áo mặc, các con lo lắng làm gì? Hãy ngắm xem hoa huệ ngoài đồng coi chúng mọc lên thế nào? Chúng không làm lụng, không canh cửi. Nhưng Thầy nói với các con rằng: Ngay cả Salomon trong tất cả vinh quang của ông, cũng không phục sức được bằng một trong những đóa hoa đó. Vậy nếu hoa cỏ đồng nội, nay còn, mai bị ném vào lò lửa, mà còn được Thiên Chúa mặc cho như thế, huống chi là các con, hồi những kẻ kém lòng tin? Vậy các con chớ áy náy lo lắng mà nói rằng: “Chúng ta sẽ ăn gì, uống gì, hoặc sẽ lấy gì mà mặc?” Vì chưng, dân ngoại tìm kiếm những điều đó. Nhưng cha các con biết rõ các con cần đến những điều đó. Tiên vàn các con hãy tìm kiếm nước Thiên Chúa và sự công chính của Người, còn các điều đó Người sẽ ban thêm cho các con. Vậy các con chớ áy náy lo lắng về ngày mai, vì ngày mai sẽ lo cho ngày mai. Ngày nào có sự khốn khổ của ngày ấy”.

Đó là lời Chúa.

IV. SUY NIỆM & TÂM TÌNH TRONG GIỜ CHẦU

8. SUY NIỆM 1: TÂM TÌNH TẠ ƠN (Ngôi)

Kính thưa cộng đoàn,

Cha ông ta vẫn nhắc: “*Muru sự tại nhân, thành sự tại Thiên.*” Lời ấy đơn sơ mà sâu sắc, nhắc chúng ta rằng mọi điều ta có hôm nay, mọi điều ta đang là, đều khởi đi từ lòng thương xót của Thiên Chúa. Hồng ân Chúa ban nhiều đến nỗi Thánh vịnh phải thốt lên: “*Tính chung lại, ôi nhiều vô kể... đếm sao nổi, vì nhiều hơn cát.*” (Tv 139,17-18).

Vì thế, trong giờ phút linh thiêng này, mỗi người chúng ta được mời gọi nhìn lại năm tháng đã qua để nhận ra bàn tay Chúa vẫn âm thầm dẫn dắt đời mình, và dâng lên Người lời tạ ơn chân thành.

Với từng người, ơn lành của Chúa hiện diện trong sức khỏe và bình an, trong những thành công lớn nhỏ, trong những lần tai qua nạn khỏi. Ngay cả khi ta yếu đuối hay vấp ngã, Chúa vẫn kiên nhẫn nâng ta dậy, cho ta cơ hội làm lại. Và ơn lớn nhất là chúng ta còn được sống đến ngày hôm nay.

Với gia đình, đó là sự thuận hòa, là tình nghĩa vợ chồng, là con cháu biết yêu thương và tôn trọng nhau.

Với giáo xứ, đó là sự quảng đại phục vụ, là tinh thần dẫn thân của từng người trong các công việc chung, là sự sẵn sàng ra khỏi mình để đem Chúa đến cho anh chị em chung quanh. Khi mỗi người ý thức mình là một nhà thừa sai ngay tại môi trường sống của mình, thì đời sống đức tin không còn khép kín, nhưng được lớn lên và lan tỏa. Tất cả đều là ơn Chúa.

Thật vậy, nếu không có sự quan phòng của Người, chúng ta khó có thể giữ được những điều ấy. Sách Macabê nhắc: “*Nếu các người và con cái được an mạnh, công việc được như ý, thì ta tạ ơn Thiên Chúa hết lòng.*” (2 Mcb 9,20). Bởi Thiên Chúa là Đấng từ bi nhân hậu, giàu tình thương (x. Tv 103), Đấng chữa lành những tâm hồn tan vỡ (x. Tv 147) và không bao giờ quên con cái mình (x. Is 49,15). Ngay cả những thử thách cũng có thể trở nên ích lợi, vì: “*Mọi sự đều sinh ích cho những ai yêu mến Người.*” (Rm 8,28). Vì thế, trong giây phút này, toàn thể cộng đoàn cùng thưa lên: “*Hãy tạ ơn Chúa vì Chúa nhân từ, muôn ngàn đời Chúa vẫn trọn tình thương.*” (Tv 106,1).

9. Hát một bài phù hợp tâm tình tạ ơn. Không hát quá dài.

10. SUY NIỆM 2: TÂM TÌNH SÁM HỐI

Kính thưa cộng đoàn,

Một năm đã khép lại. Trước Thánh Thể Chúa, chúng ta được mời gọi nhìn lại chính mình. Chúng ta đã lãnh nhận rất nhiều ơn lành, nhưng hoa trái sinh ra có khi lại quá ít. Có lúc chúng ta giống người đầy tớ chôn

giấu nén bạc (x. Mt 25,18–25): ngại dấn thân, sợ hy sinh, giữ lại cho riêng mình những gì Chúa trao. Vì thế, danh Chúa chưa được cả sáng trong đời sống chúng ta, và sứ mạng loan báo Tin Mừng mà Chúa trao cho mỗi Kitô hữu nhiều khi vẫn còn bị bỏ quên.

Giờ đây, điều cần thiết không phải là bào chữa, nhưng là khiêm tốn trở về. Bởi “lễ tế đẹp lòng Thiên Chúa là tâm hồn tan nát khiêm cung” (Tv 51,19).

Nhìn vào đời sống đức tin, chúng ta nhận ra đã có lúc Chúa không còn là ưu tiên trước hết. Đức tin có khi nhạt dần, lòng tín thác bị lung lay; thay vì bám chặt vào Chúa, chúng ta lại dễ tìm đến những điều mê tín, tin vào may rủi, bói toán... mà quên rằng điều ấy không đẹp lòng Chúa (x. Đnl 18,10–12).

Trong đời sống hằng ngày, chúng ta cũng nhiều lần thiếu trung thực, thỏa hiệp với điều sai trái, làm ngơ trước bất công. Lời Chúa dạy: “Hãy học làm điều thiện, tìm kiếm lẽ công bằng” (Is 1,17), nhưng có khi chúng ta chọn sự an toàn cho mình hơn là can đảm sống và làm chứng cho sự thật. Chúng ta quên rằng người môn đệ của Chúa không chỉ sống cho mình, nhưng được sai đi để chiếu tỏa ánh sáng giữa đời (x. Mt 5,16).

Ngay trong gia đình và cộng đoàn, chúng ta chưa sống đúng căn tính người môn đệ được sai đi. Có những cơ hội làm chứng cho Chúa nhưng chúng ta đã bỏ qua; có những bổn phận truyền trao đức tin cho con cháu mà chúng ta còn lơ là. Trong khi đó, năm nay Giáo hội mời gọi mỗi Kitô hữu là một nhà thừa sai, thì chính chúng ta nhiều khi vẫn còn thụ động, chưa dám bước ra khỏi sự an toàn của mình để đem Tin Mừng đến cho người khác.

Vì thế, trong giờ phút này, chúng ta cùng khiêm tốn đặt mình trước Thánh Thể Chúa, xin được thật lòng sám hối và trở về (x. Cv 3,19). Xin Chúa tha thứ và ban cho chúng ta một con tim mới, để bước vào năm mới với ý thức rõ ràng rằng mình được sai đi, và sẵn sàng sống trọn ơn gọi làm nhà thừa sai giữa đời thường.

11. Hát một bài phù hợp với tâm tình sám hối. Không hát quá dài.

V. LỜI NGUYỆN CHUNG

PHÓ THÁC CHO SỰ QUAN PHÒNG CỦA CHÚA (quỳ)

12. Cầu cho sự hiệp thông trong toàn thể Giáo Hội

“Cha anh em trên trời thừa biết anh em cần tất cả những điều ấy.” (Mt 6,32)

“Cha anh em trên trời thừa biết anh em cần tất cả những điều ấy.” (Mt 6,32)

Lạy Chúa, khi nghe lời này, chúng con xác tín rằng mình được Cha trên trời chăm sóc và thấu hiểu mọi nhu cầu. Xin cho Đức Thánh Cha, các Giám mục, linh mục, tu sĩ và toàn thể Dân Chúa nhờ niềm tín thác ấy mà can đảm lên đường thi hành sứ mạng truyền giáo. Khi không còn quá lo lắng cho mình, chúng con sẽ sẵn sàng trao ban đời sống để loan báo Tin Mừng cho thế giới hôm nay.

Xướng: Chúng con cầu xin Chúa. *(hoặc dùng một câu xướng khác phù hợp với từng địa phương)*

Đáp: Xin Chúa nhậm lời chúng con.

13. Cầu cho sự hiệp thông giữa các hội đoàn và cộng đoàn giáo xứ

“Trước hết hãy tìm kiếm Nước Thiên Chúa và sự công chính của Người.” (Mt 6,33)

Lạy Chúa, lời mời gọi tìm kiếm Nước Chúa trước hết nhắc chúng con rằng sứ mạng cao cả nhất của người Kitô hữu là làm cho Nước Người được lớn lên. Xin cho các hội đoàn, các ban ngành trong giáo xứ chúng con biết đặt việc loan báo Tin Mừng lên trên những tính toán riêng tư, để mọi sinh hoạt đều hướng về một mục đích là mở rộng Nước Chúa. Xin cho mỗi người ý thức mình là một nhà thừa sai giữa đời.

Xướng: Chúng con cầu xin Chúa.

Đáp: Xin Chúa nhậm lời chúng con.

14. Cầu cho sự hiệp thông trong từng gia đình

“Hãy nhìn xem hoa huệ ngoài đồng... cả vua Salômôn cũng không mặc đẹp bằng.” (Mt 6,28–29)

Lạy Chúa, khi mời chúng con ngắm nhìn hoa huệ ngoài đồng, Chúa dạy chúng con biết tín thác vào sự quan phòng yêu thương của Cha trên trời. Xin cho các gia đình chúng con nhờ lòng tín thác ấy mà vượt qua những lo toan cơm áo, để không khép kín trong nỗi bận tâm riêng mình, nhưng biết mở lòng sống và trao truyền đức tin cho con cháu. Ước gì mỗi gia đình trở thành nơi khởi đi của những nhà thừa sai đơn sơ mà bền bỉ giữa xóm làng.

Xướng: Chúng con cầu xin Chúa.

Đáp: Xin Chúa nhậm lời chúng con.

15. Cầu cho các linh hồn trong giáo xứ đã qua đời

“Chính Đức Chúa sẽ gìn giữ bạn khi ra vào, từ giờ đây cho đến mãi muôn đời.” (Tv 121,8)

Lạy Chúa, lời hứa gìn giữ của Chúa đem lại cho chúng con niềm hy vọng giữa ranh giới sự sống và cái chết. Trong giờ phút chuyển giao năm cũ và năm mới, chúng con nhớ đến những người thân yêu đã được Chúa gọi về trong năm qua. Xin Chúa đón nhận các linh hồn vào nơi hạnh phúc và bình an, và cho chúng con, khi còn bước đi trên dương thế, biết sống trọn ơn gọi người Kitô hữu được sai đi, để một ngày kia cũng được Chúa gìn giữ trong vinh quang của Người.

Xướng: Chúng con cầu xin Chúa.

Đáp: Xin Chúa nhậm lời chúng con.

VI. THINH LẶNG CÁ NHÂN – CHIÊM NGẮM

16. Thinh lặng khoảng 1–1,5 phút

VII. LỜI NGUYỆN KẾT

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể,

Giờ chiều đêm giao thừa sắp khép lại. Trước Thánh Nhan Chúa, chúng con đã tạ ơn vì những hồng ân năm cũ, đã sám hối vì những thiếu sót, và phó thác năm mới trong tay Chúa là Đấng hằng quan phòng.

Xin cho những tâm tình chúng con dâng lên trong giờ này không dừng lại nơi lời nói, nhưng trở thành đời sống cụ thể mỗi ngày. Xin cho cộng đoàn chúng con ý thức mình được sai đi, vì truyền giáo là căn tính của người Kitô hữu và là lệnh truyền Chúa Giêsu đã trao cho Hội Thánh. Xin đừng để chúng con khép kín trong sự an toàn của mình, nhưng biết làm chứng cho Chúa giữa đời: người cao tuổi làm chứng bằng đời sống gương mẫu và kiên trung; người khỏe mạnh bằng sự dân thân phục vụ; người yếu đau bằng lòng

tín thác và hy sinh âm thầm; người đi làm ăn xa giữa công ty, xí nghiệp; người buôn bán nơi chợ búa; các em học sinh, sinh viên giữa môi trường học tập; mỗi người trong hoàn cảnh riêng của mình đều biết sống Tin Mừng bằng chính đời sống hằng ngày.

Chúng con trao phó tất cả trong tay Chúa. Xin Chúa gìn giữ và dẫn dắt chúng con luôn mãi.

Chúng con cầu xin, nhờ Đức Kitô, Chúa chúng con.

Amen.

VIII. KẾT THÚC GIỜ CHẦU

17. Đọc kinh về Thánh Thể (tùy địa phương)

18. Ca Thánh Thể - Tantum Ergo

19. Phép lành Mình Thánh Chúa

20. Hát Kinh Hòa Bình. (Đúng).